

aliqd tribuat. **Et exaltas caput meū.** Siue ipm qui oim nrm caput est: siue vni<sup>9</sup> cuiusqz nostrū spirituz: qd caput est aie et carnis. Caput em mulier vir: et caput viri christus. Exaltat aut mens cū iā dici pōt: mente seruiō legi dei: Ut cetera hoīs pcta sūdant: cū iā carnis resurrectiōe absorbet mors i victoriā. **Voce mea ad dñm clamaui:** Vocē illa intūz et intēssima. **Et exaudiuit me de mote scō suo.** Beipo p quē nob sūuenit: et q meditatore nos exaudit. **Ego dormiui et sonū cepi:** et exurrexi qm dñs suscipiet me. Quis h nō pōt fidelīū dicere: rcolēs mortē pctorū suoz et donū regeneratiōis. **Non timebo milia populi circumdantis me:** Excepti his q vniuersaliter ecclesia sustinuit et sustinet: habz etiā vnusquisqz tēptatiōes: qb<sup>9</sup> circūualat<sup>9</sup> hec dicat: **Exurge dñe saluus me fac deus me<sup>9</sup>.** Hoc est: fac me exurgere. **Quia tu percussisti oēs aduersātes mihi sine causa:** Recte in pdestinatiōe dicit de diabolo et angelis ei<sup>9</sup>. Qui nō solū in totū Christi corp<sup>9</sup>: s et iā in singulos qsqz priuatim seuiūt. **Bētes pctorū contriuiisti.** Habet vnusqzqz maledicētes sibi: Habet etiā vitiorū auctores conantes eū a christi corpe pcidere. **Sz dñi est salus:** La uēda supbia ē: et dicēdū: Adhesit aia mea post te. **Et sup populū tuū benedictio tua.** Hec est sup vnūquēqz nrm.

Explicit Tractat<sup>9</sup> de ps. III

Incipit Tractat<sup>9</sup> de ps. III

In fine: psalm<sup>9</sup> Cantica David.

**F**inis legis christ<sup>9</sup>: ad iusticiāz omni credēti. Hic em finis pfectionē significat: nō psumptionē. Vtrū aut oīne canticū psalm<sup>9</sup> sit: an pot<sup>9</sup> oīs psalm<sup>9</sup> canticū: an sint quedā cātica q nō pnt dici psalmi: et qdā psalmi q nō pnt dici cātica: qri pōt. Sz aia duertēde scpture sūt: ne forte canticū leticiā indicet. Psalmi aut dicunt: qui cantant ad psalteriū: Quo vsuz esse David ppham: in magno mysterio pdit historia. Be q re nō est h differēdi loc<sup>9</sup>: qz diuturnā inq̄sitiōe et longā disputationē desiderat. Nūc interim aut vba dñi post resurrectionē expectare debem<sup>9</sup>: aut hoīs in ecclesia credēis et sperāis in eo.

**Q**uam inuocare exaudiuit me de<sup>9</sup> iusticie mee: Cū inuocare exaudiuit me de<sup>9</sup> inq̄t: a q est iusticia mea. In tribulatiōe dilatasti mihi.

**A**b angustijs tristicie: in latitudine gaudi or me duxisti. Tribulatio eīz et angustia: in omne aiam hoīs opātis malū. Qui aut dicit: Gaudem<sup>9</sup> in tribulatiōib<sup>9</sup>: scientes qm tribulatio patientiā opat: vsqz ad illd vbi ait: Qm caritas dei diffusa est in cordib<sup>9</sup> nris p spiritū sc̄m q dat<sup>9</sup> ē nobis: nō hz cordis angustias: q̄uis extrinsec<sup>9</sup> a psequētib<sup>9</sup> ingerat. **M**utatio aut psone qd a tertia vbi ait: exaudiuit: statū trāst ad se cū dā vbi ait: dilatasti mihi: si nō varietatē ac suauitatis cā facta est: mirū cur primuz tāqz indicare voluit hoīb<sup>9</sup> exauditiū se eē: et postea cōpellare exauditorē suū: Nisi forte cū indicasset quēadmodū exaudit<sup>9</sup> sit in ipa dilatiōe cordis: maluit cuz deo loq: Ut etiā h mō onideret qd sit corde dilatare: id est iā corde hre infusū deū: cū q i trīsec<sup>9</sup> colloq̄t. Qd i psona ei<sup>9</sup> q credens i christū illuminat<sup>9</sup> est: recte accipit. In ipsi us aut dñici hoīs quez suscepit dei sapia: nō video quēadmodū h possint pgruere. **N**ō em ab ea aliqui desert<sup>9</sup> ē. Sed quēadmodū ipa ei<sup>9</sup> de pcatio nre pot<sup>9</sup> infirmitatis indicū ē: sic etiā de ista repētiua dilatiōe cordis pōt idē dñs p fidelib<sup>9</sup> suis loqui: Quoz psonaz sibi iposuit etiā cū ait: Esuriui: et non cibastis me: sitiui: et potum nō dedistis mihi: et cetera. Quare h qz potest dicere: dilatasti mihi: pro vno ex minimis suis colloq̄nte deo: cui<sup>9</sup> caritatē diffusam hz i corde p spm̄ sc̄m q dat<sup>9</sup> est nobis.

**M**iserere mei: et exaudi oronem meā. Cur iterū rogat: cū iā se exauditiū et dilatatiū idicauerit: An ppe nos d qb<sup>9</sup> dñs: Si aut qd nō videm<sup>9</sup> speram<sup>9</sup>: p patientiāz expectam<sup>9</sup>: Aut illo qui credidit: pficiat qd i choatū est. **F**ilij hoīm vsqz quo<sup>9</sup> graues corde: Salte vsqz i aduētū inq̄t filij dei vester error durauerit: qd ergo vltra gues corde estis: Qm habituri finē fallaciāz: si vitatū pntiā nō habebūt: **U**t qd diligitis vanitatē et queritis mendaciū: Ut qd vult bti esse de isimis: Solaveritas fac btōs: ex q vera sūt oia. Naz vanitas est vanitatū: et oia vanitas. Que abūdātia homi i omni labore suo q ipse laborat sub sole: Ut qd q tpaliū rerū amore detinemini: Ut qd tāqz pma: extrema sectami: qd ē vanitas et mēdaciū: Lupit em pmanere vobiscū: q oia trāseunt tāqz vmbra. **E**t scitote qm t admirabile fecit dñs sc̄m suū. Quē nisi eū quē suscitauit ab inferis: et i celo ad dexterā colloca

amans boz in bti  
in corde

Alia lra.  
t graui.

ceſſa vel nunc  
quere vanitate ſono

Alia lra.  
t mirificauit

uit: **In**crepat g<sup>o</sup> gen<sup>o</sup> hūanū: vt ad eum se  
tandē ab hui<sup>o</sup> mūdi amore cōuertat. **S**i  
quē mouet pūctio supaddita: qd̄ ait: **E**t  
scitote: facile est vt in septuris aiaduertat  
hui<sup>o</sup> locutiōis gen<sup>o</sup> familiare eē illi lingue  
q̄ pphete locuti sūt. **N**ā sepe iuenis ita ce-  
ptū: **E**t dixit dñs ad illū: **E**t factū est ver-  
bū dñi ad illū. **Q**ue iūctura pūctiōis: cū  
snia nō p̄cesserit cui sequēs annectat: mi-  
rabiliter fortassis insinuat p̄lationē verita-  
tis in voce: cū ea visioe que fit in corde: eē  
pūctā. **Q**uā h̄ dici possit: qd̄ supior snia:  
**E**t quid diligitis vanitatē: ita posita ē ac  
si diceret: nolite diligere vanitatē et quere-  
re mēdaciū. **Q**uo ita posito: rectissima lo-  
cutione sequit̄: **E**t scitote qm̄ admirabilez  
fecit dñs sanctū suū. **S**ed interpositū dia-  
psalma: vetat istā cū superiore coniungi.  
**S**ive em̄ hebreū verbum sit sicut quidam  
volūt: quo significat̄ fiat: **S**ive grecū q̄ si-  
gnificat̄ interuallū psallēdi: **E**t psalma sit  
qd̄ psallit̄: **D**iapsalma vero interpositum  
in psallēdo silentiū. **E**t quēadmodū sym-  
psalma dic̄ vocū copulatio in cantādo:  
ita diapsalma disiūctio earū: vbi quedam  
requies distincte p̄tinationis ostenditur:  
**S**ive ergo illud: siue hoc: siue aliud aliqd̄  
sit: certe illud p̄babile est nō recte p̄tinua-  
ri et cōiūgi sensū: vbi diapsalma interpo-  
nit̄. **D**ñs exaudiet me cū clamauero  
ad eū. **H**ic nos admoneri credo: vt ma-  
gna itētiōe cordis: id est infno et icorpo reo  
clamore: auxiliū implorem<sup>o</sup> dei. **Q**m̄ sicut  
gratulādū est de illuminatiōe in hac vita:  
ita orādū p̄ rege post hāc vitā. **Q**uapro-  
pter aut ex p̄sona fidelis euāgelizātis: aut  
ex ip̄i<sup>o</sup> dñi sic accipiendū est: ac si dictū sit:  
dñs exaudiet vos: cū clamaueritis ad eū.  
**I**rascini et nolite peccare. **O**c-  
curbat em̄: q̄s est dignus exaudiri: aut quō  
nō frustra clamat p̄tōr ad dñm. **E**rgo ira-  
scini inq̄t: et nolite peccare. **Q**d̄ duob<sup>o</sup> mo-  
dis intelligi pōt. **A**ut etiā si irascimini: no-  
lite peccare: id est etiā si surgit mor<sup>o</sup> ani-  
mi qui iā p̄pter penā peccati nō est in po-  
testate: saltē ei nō p̄sentiat ratio et mens: q̄  
int<sup>o</sup> regenerata est scdm̄ deum: vt mēte ser-  
uiam<sup>o</sup> legi dei: si adhuc carne seruim<sup>o</sup> legi  
p̄cti. **A**ut agite p̄niam: id est irascimini vo-  
bis ipsis de p̄teritis p̄ctis: et vltēius pecca-  
re desinite. **Q**ue dicitis in cordib<sup>o</sup> ve-  
stris. **S**ubaudit dicite: **E**t sit plena sen-  
tētia: q̄ dicitis: i cordib<sup>o</sup> v̄ris dicite. **I**d est  
nolite esse p̄p̄s d̄ quo dictū est: **L**abys me

honorat: cor aut̄ eorū lōge est a me. **I**n cu-  
bilib<sup>o</sup> v̄ris cōpugimi. **H**oc est qd̄ laz-  
dictū est: in cordib<sup>o</sup>. **N**ec em̄ sūt cubilia de  
quib<sup>o</sup> et dñs monet: vt int<sup>o</sup> ozem<sup>o</sup> clausis  
ostijs. **C**ōpugimi aut̄: aut ad p̄nē dolorē  
refer̄: vt seip̄a aīa puniens cōpūgat: ne ī  
dei iudicio dānata torq̄atur: **A**ut ad exci-  
tationē: vt euigilem<sup>o</sup> ad videndā lucē chri-  
sti: tāq̄ stimulus adhibitis. **N**ōnll̄ aut̄ nō  
cōpūgimi: s̄ aperim<sup>o</sup> dicūt meli<sup>o</sup> legi: **Q**m̄  
in greco psalterio est: κατὰ πύλην τὴν qd̄ re-  
fer̄ ad illā dilatationē cordis: vt excipiat  
diffusio caritatis p̄ spiritū sc̄m̄. **S**acri-  
ficate sacrificiū iusticie: et sperate in  
dño. **I**dē dicit in alio psalmo: **S**acrifici-  
um deo: spūs p̄tribulat<sup>o</sup>. **Q**uare nō absur-  
de hic accipit̄ ip̄suz esse sacrificiū iusticie:  
qd̄ sit p̄ p̄niam. **Q**uid em̄ iusti<sup>o</sup>: q̄ vt suis  
vnusq̄sq̄ p̄ctis: q̄ alienis poti<sup>o</sup> irascat̄: se-  
q̄ ip̄m puniēs mactet deo: **A**n sacrificiū  
iusticie: opa iusta sūt post p̄niam: **N**ā et inf-  
positum diapsalma: nō absurde fortassis  
insinuat etiāz transitū de vita veteri ad vi-  
tam nouā: vt extincto vel infirmato p̄ pe-  
nitentiā veterē homine: sacrificiū iusticie  
scdm̄ regenerationē noui hominis offera-  
tur deo: cui se offert ip̄a aīa iam abluta: et  
ip̄onit in altare fidei diuio igne: id est spū-  
sc̄o cōphēdēdā. **E**t iste sit sēsus: **S**a-  
crificate sacrificiū iusticie: et sperate in dño:  
id ē recte viuere: et sperate donū spūs sc̄i:  
vt vos veritas cui credidistis: illustret. **S**i  
tū sperate in dño: clausē adhuc dictū est.  
**S**perant̄ aut̄ que: nisi bona? **S**ed qz vnus  
quisq̄ id bonū vult a deo impetrare qd̄ di-  
ligit: **N**ec facile inueniūt̄ qui diligūt bona  
interiora: id ē ad interiorē hoīez p̄tinetia:  
que sola diligēda sunt: **L**eteris aut̄ ad ne-  
cessitatē vtendū: nō ad gaudiū p̄fuecū ē:  
admirabiliter cū dixisset: sperate in dño: s̄  
iecit. **M**ulti dicunt quis ostendit nobis  
bona? **Q**ui s̄mo aut̄ q̄ interrogatio q̄tidia  
na est oīm stultorū et iniquorū: **S**ive pacē et  
tranquillitatē vite secularis desideratiū: et  
p̄pter p̄uersitatē generis humani nō inue-  
niētū: **Q**ui etiā ceci accusare audent ordi-  
nem rez: cū inuoluti meritis suis putāt tē-  
pora esse peiora q̄ p̄terita fuerūt: **S**ive de  
ip̄a futura vita que nobis p̄mittit̄: dubitā-  
tiū vlt<sup>o</sup> desperatiū: **Q**ui sepe dicūt: q̄s nouit  
si vera sunt: aut q̄s venit ab inferis vt ista  
nunciaret: **M**agnifice igit̄ et breuiter sed  
intrinsecus videntib<sup>o</sup>: ostendit q̄ bona querē-  
da sunt: r̄ndens illoz interrogatiōi: qui di-

*Allia lra. fup nos.*  
 cunt: quis ostēdit nobis bona? **Signa-  
 tum est inq̃r: in nobis lumē vultus tui  
 dne:** Hoc lumē est totū hoīs z ṽez bonū:  
 qđ nō oculis sed mente cōspiciť. Signatū  
 autē dixit in nobis: tanq̃s denarius signat  
 regis imagine. **Hō** em̃ factus est ad imagi-  
 nem z similitudinē dei: quā peccādo corru-  
 pit. Bonū ę eius est verū atq̃ eternū: si re-  
 nascēdo signetur. Et ad hoc credo pertine-  
 re (qđ quidā prudēter intelligūt) illud qđ  
 dñs viſo cesaris nūmo ait: **Reddite cesa-  
 ri qđ cesaris est: z deo qđ dei est.** Tanq̃s si  
 diceret: Quēadmodū cesar a vobis exigit  
 impressiōē imaginis sue: sic z de⁹. Et quē  
 admodū illi redditur nūmus: sic deo aīa  
 lumine vultus ei⁹ illustrata atq̃ signata.  
*Allia lra. f. cor de meo.*  
**Redisti leticiā in cor meū.** **Hō** ę fo-  
 ris querēda est leticiā ab his q̃ adhuc gra-  
 ues corde diligūt vanitatē z q̃runt mēda-  
 ciū: sed int⁹ vbi signatū est lumē vult⁹ dei.  
**In** interiore em̃ hoīe habitat christ⁹: vt ait  
 Ap̃lus. Ad ip̃m em̃ p̃tinet videre verita-  
 tē: cū ip̃e dixerit: Ego sum veritas. Et cū  
 loquebat in Ap̃lo dicēte: An vultis expe-  
 rimentū ei⁹ accipe q̃ in me loquit christus:  
**Hō** eis foris vtis: sed in ip̃so corde: id est  
 in illo cubili vbi orandū est: loquebat. S; hoīes  
 tpalia sectātes: qui certe multi sunt:  
 nihil aliud nouerunt dicere: nisi qđ osten-  
 dit nobis bona: cum vera z certa bona in-  
 tra semetip̃os videre nō possint. Itaq̃ cō-  
 sequēter de his rectissime dicit: qđ adiun-  
 git. **A tpe frumētī vini z olei sui  
 multiplicati sunt.** **Hō** em̃ vacat: qđ ad-  
 ditū est: sui. Est em̃ z frumētū dei. Siquidē  
 est panis viuus qui de celo descēdit. Et ē  
 vinū dei. **Hā** inebriabūtur inquit ab vber-  
 tate dom⁹ tue. Et oleū dei. **Be q̃ dictū est:**  
**Impinguasti in oleo caput meū.** Isti autē  
 multi q̃ dicūt: quis ostendit nobis bona: z  
 regnū celozū intra se esse non vident: a tpe  
 frumētī vini z olei sui multiplicati sūt. **Hō**  
 em̃ multiplicatio sp̃ vbertatez significat: et  
 nō plerūq̃ exiguitatē: cū dedita tpalibus  
 voluptatibus aīa sp̃ exardescit cupiditate  
 nec satiari pōt: et multiplici atq̃ erūnosa  
 cogitatione distenta: simplex bonū videre  
 nō sinīt. Qualis est illa de q̃ dicit: Corpus  
 em̃ qđ corrūpitur aggrauat aīam: z depri-  
 mit terrena inhabitatio sensū multa cogitā-  
 tē. Talis aīa tpaliū bonozū decessione et  
 successionē: id est a tpe frumētī vini z olei  
 sui innumerabilibus phantasmatibus sic  
 multiplicata est: vt nō possit agere quod p̃

ceptū est: Sentite de dño in bonitate: z in  
 simplicitate cordis q̃rite illū. **Ista** em̃ mul-  
 tiplicitas: illi simplicitati vehemēter aduer-  
 sa est. Et id istis relictis q̃ multi sunt: multi-  
 plicati scz tpaliū cupiditate: z dicit: Quis  
 ostēdit nob bona: q̃ nō oculis foris: sed in-  
 tus cordis simplicitate q̃renda sunt: vir si-  
 delis exultat z dicit: **In pace in idip-  
 sur: obdormiā z somnu capiā.** **Re-**  
 cte em̃ sperat a talib⁹ omnimō mētis alie-  
 natio a mortalib⁹ reb⁹: z miseriarū seculi b⁹  
 obliuio: q̃ noīe obdormitōis z somni decē-  
 ter z p̃phetice significat: vbi sūma pax nul-  
 lo tumultu interpellari pōt. S; hoc iā non  
 tenet in hac vita: s; post hāc vitā sperādūz  
 est. **Hoc** etiā ip̃a verba ostēdūt: q̃ futuri sūt  
 tpis. **Hō** em̃ dictū ē: aut obdormiui z som-  
 nū cepi: aut obdormio z somnū capio: sed  
 obdormiā z somnū capiaz. **Tūc** corrupti-  
 bile b̃ induet incorruptōē: z mortale b̃ in-  
 duet immortalitatem. **Tūc** absorbet mors in  
 victoriā. **Hoc** est vñ dicit. Si aut qđ non  
 videm⁹ speramus: p̃ patiētiā expectam⁹.  
**Quapropt̃** p̃gruent vltimū annectit z di-  
 cit. **Qm̃ tu dne: singulariter in spe  
 habitare fecisti me.** **Hic** nō dixit faci-  
 es: sed fecisti. **In** q̃ ę iā ista spes est: erit p̃  
 secto etiā qđ sperat. **Et** hñ ait singulariter.  
**Pōt** em̃ referri aduersus illos multos: q̃  
 multiplicati a tpe frumētī vini z olei sui di-  
 cit: Quis ostēdit nobis bona: **P̃erit** em̃  
 b̃ mltiplicitas: et singularitas tenet in san-  
 ctis. **Be** qđ dicit in Actib⁹ ap̃loz: **Mul-**  
 titudinis autē credentiū erat aīa vna z cor  
 vñū. **Singulares** ę z simplices: id ē secre-  
 ti a mltitudine ac turba nascētiū rez ac mo-  
 riētiū: amatores eternitatis z vnitatis eē de  
 benius: si vñ deo z dño nostro cupimus  
 inherere.

**Explicit Tract. de ps. iiii.**

**Incipit Tract. de ps. v.**

**Stylus psalmi est: pro ea q̃  
 hereditatem accepit. Intelli-**  
 git ę ecclesia: q̃ accepit heredita-  
 tē vitā etnā p̃ dñm nrm̃ Iesū xp̃m: vt pos-  
 sideat ip̃m deū: cui adherēs b̃tā sit: fm̃ il-  
 lud: **B̃ti** mites: qz ip̃i hereditate posside-  
 būt terrā. **Quā** terrā: nisi de q̃ dicit: **Spes**  
 mea es tu: portio mea in terra viuētiū: **Et**  
 illud manifestū: **B̃ti** pars hēditatis mee  
 z calic⁹ mei. **Bicit** z hereditas dei vicissiz  
 ecclia: fm̃ illud: **Postula** a me: z dabo ti-  
 bi gētes hereditatē tuam. **Ergo** hereditas  
 nostra deus dicit: qz ip̃e nos pascit z cōti-

*Allia lra. f. dormiā. f. requiescam.*

*Allia lra. f. constitui me.*